

det samme; de Undtagelser, der bleve gjorte fra Børnepligten ogsaa med Hensyn til den Klasse, hvorpaa den i Almindelighed hvilede, var ganske det samme; og ligeledes var, som jeg har bemærket, Alt, hvad der vedkom Alder, de physiske Egenheder, man kunde kræve hos de Udføynne, Tjenestetid o s. v. aldeles fælles. Der har været nogen Ulighed forhen med Hensyn til den særegne Maade, hvorpaa den saakaldte Lægsrullealder blev beregnet; men denne Forskjel, der dog i sig ei er betydelig, blev udjævnet ved Pl. af 27de Juli 1842; og, da der skete en Forandring ved Loven om almindelig Børnepligt af 12te Februar 1849, er denne Gjensstand ved en nylig udkommen Lov ogsaa sat aldeles paa lige Fod i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten som i Danmark. Det er altsaa den saunde status quo, den samme nærværende Tilstand, som skal vedligeholdes, ligesom jeg ogsaa troer, at det i enhver Henseende er stemmende med Danmarks Interesse at holde fast ved Samme. Jeg har tidligere sagt, at med Hensyn til Soudskrivningen var Forskjellen meget stor i en ældre Periode, men den er bleven udjævnet ved den Forordning, der udkom i 1838 for Hertugdømmerne, og hvorved i det Væsentlige den samme Soudskrivning er bleven indført i Hertugdømmerne som her.

Andræ: Jeg tilstaaer, det er ikke lykkes mig at forstaae, hvorved det kan være begrundet, at der lægges saa stærk Vægt paa den her omhandlede Bestemmelse, hverken fra deres Side, som synes at ville fastholde det i Folkestinget vedtagne Forslag, eller fra Regjeringens Side, der synes nu at ville fremkalde en Forandring deri. Jeg maa for mit Bedkommende indrømme, at jeg ingenlunde er blind for Alt, hvad der taler til Forsvar for den Anskuelse, at Lovgivningen om disse Gjensstande bør være hos den Forsamling, under hvilken iøvrigt hele Krigsvæsenet henlægges; men det forekommer mig, at det i Grunden kan være temmelig ligegyldigt, ogsaa fra Regjeringens Standpunct, hvad enten Paragraphen vedtages i den Form, hvori den er oversendt fra Folkestinget, eller i den Form, man ved det stillede Endringsforslag har tilstøttet at give den; thi, som det af en anden æret Landsthingsmand er blevet bemærket, tilstøtter det jo ikke at gjøre

alle disse Bestemmelser til Grundlovsbestemmelser, da der jo i Slutningen af Paragraphen bliver tilføjet, at Bestemmelserne i denne Paragraph kunne forandres ved Lov, og det saaledes til enhver Tid vil være muligt at tilveiebringe den nu ønskede Forandring. Hvis der derfor ikke skulde træde anden Hindring iveien for en Overenskomst mellem Rigsdagen og Regjeringen end den her paaapegede, saa haaber jeg, at denne Hindring slet ikke vil kunne tillægges nogen Betydning. Forøvrigt maa jeg ogsaa bemærke, at det vil være Regjeringen let at holde Lovgivningen fælles i de forskjellige Landsdele; thi Kongen staaer i Spidsen for Regjeringen i hele Monarchiet, og ingen Lov vil kunne sættes igjennem, uden at Kongen dertil giver sin Sanction, og, hvis engang en Fællesforsfatning bringes tillive, vil vistnok Regjeringens Magt, Betydning og Styrke ligeoverfor de særegne Forsamlinger blive saa stor, at der aldrig vil kunne være Tale om, at en enkelt Landsdeels særlige Repræsentation skulde kunne fremtvinge en Afvigelse fra en saadan eensartet Lovgivning, naar den maatte anses for uhensigtsmæssig. I dette Øieblik troer jeg derimod, at det for Thinget maa være et særdeles vigtigt Hensyn, at der ikke her fremkaldes en Forandring i det foreliggende Lovforslag, da en saadan Forandring jo vil medføre, at Sagen bliver overordentlig vanskeliggjort, idet den da maatte sendes tilbage til det andet Thing. Af denne Grund, men aldeles ikke, fordi jeg troer, at der er saa overveiende Fare ved at henlægge denne Deel af Lovgivningen under den ene eller den anden Forsamling, under de særlige Forsatninger eller under Fællesforsatningen, agter jeg at stemme for Paragraphen, saaledes som den foreligger.

Krigsministeren: Efterat Regjeringen har forelagt Rigsdagen Forslag til de Forandringer, der skønnes nødvendige, for at indføre en Fællesforsatning for hele Monarchiet, og har truffet Grændsen imellem de Anliggender, der skulle betragtes som særlige for Kongeriget, og dem, der skulle henhøre under Fællesforsatningen, har Kongerigets Folkerepræsentation givet Afkald paa sin Andeel i Lovgivningen, betræffende flere for Samfundet vigtige Anliggender, hvortilblant jeg skal nævne en,